

Naročnina mesečno 25 Din, za inozemstvo 40 Din — nedeljska izdaja celoletno 96 Din, za inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v Kopitarjevi ul. 6/III

SLOVENECE

Telefoni uredništva in uprave: 40-01, 40-02, 40-03, 40-04, 40-05 — Izhaja vsak dan s jutraj razen ponedeljka in dneva po prazniku

Cekovni račun: Ljubljana številka 10,650 in 10,549 za inerate.

Uprava: Kopitarjeva ulica številka 6.

Proslava 20 letnice slovenske univerze

Ob tem jubileju stopa naš najvišji kulturni zavod v svojo moško dobo

Ljubljana, 18. decembra.

Praznik vsega slovenskega naroda

Slovenski narod slavi že tri leta zaporedoma značilne 20 letnice. V maju 1. 1937 je ves slovenski narod enodušno slavil 20 letnico majniške deklaracije, to je spomin na našo najvažnejšo politično listino, s katero smo se borili za svojo politično neodvisnost in narodno svobodo. Konec lanskega leta smo dne 1. decembra proslavljali 20 letnico dogodka, ko smo se Slovenci s Srbi in Hrvati združili v samostojno, veliko državo Jugoslavijo. Tedaj smo slavili tako rekoč politično polnoletnost, ko smo si obenem s Srbi in Hrvati lahko priznali, da smo si ohranili svoj veliki lepi dom in da hitimo lepši bodočnosti nasproti. Včeraj pa smo slavili pomemben jubilej našega kulturnega razvoja, ko je z 20 letnico slovenske univerze v Ljubljani ves slovenski narod doživel svojo kulturno in znanstveno polnoletnost. Za ta praznik si je slovenska univerza najprej priredila svečano in slovesno proslavo v veliki zbornični dvorani, nato pa je, zavedajoč se svoje tesne povezanosti z narodom in njegovim snovanjem, priredila v unionski dvorani krasno uspelo ljudsko proslavo tega velikega praznika vsega slovenskega naroda.

Že v življenju posameznika pomeni polnoletnost važen mejnik. Še večji pa je pomen takega dogodka v življenju posameznih narodov, ko si s takim praznikom pred vsem svetom izpričajo svojo kulturno, politično in socialno dozorelost. Že dolgo je naš slovenski narod hrepenel po tej ustanovi, po svoji univerzi in v naši narodni državi smo ta boj za priznanje slovenske narodne in kulturne samobitnosti privedli do konca. Borba za njo ni bila lahka in boriti smo se morali za njen obstoj in njen varni razvoj celo še potem, ko so bili podpisani vsi zakoniti predpogoji za njeno življenje. Sedaj je — tako trdno upamo — ta borba zaključena z veliko zmago. Naša univerza je doživela svoje 20 leto in prehaja iz svoje mladeniške v moško dobo.

Ob tej priliki je naša slovenska univerza izkazala svoje najvišje spoštovanje in zahvalo g. dr. Antonu Korošcu, ki je bil ob tej priliki promoviran za častnega doktorja njene pravne fakultete. Izkazano je bilo tako najvišje priznanje tistim, ki so svoje življenje posvetili slovenskemu narodu in boju za njegove pravice.

Pri proslavi 20 letnice slovenske univerze so sodelovali z veseljem vsi pravi Slovenci, ki se zavedajo pomena in važnosti te naše največje kulturne ustanove. Pa ne samo to: prihitela sta tudi zastopnika ostalih jugoslovanskih univerz, in sicer rektor zagrebske univerze dr. Živković, za belgrajsko univerzo pa prof. Miodrag Ibroyac. Prihitiel je tudi zastopnik političnega vodstva hrvatskega naroda, finančni minister dr. Jurej Šutej, ki je našo univerzo izpričal priznanje in obljubil vso podporo najvišji slovenski kulturni ustanovi kot zastopnik podpredsednika kralja, vlade dr. Vladka Mačka, in predsednika HSS.

Slovesnost na univerzi

Slovesnosti v proslavo 20 letnice slovenske univerze so se začele v soboto, dne 16. decembra zvečer s slavnostno predstavo v ljubljanski operi. O tej proslavi je poročal naš list že v svoji nedeljski številki.

Uradna proslava 20 letnice slovenskega vseučilišča, združena s promocijo dr. Korošca, se je začela v nedeljo, dne 17. decembra ob 10 dopoldne v slavnostno okrašen zbornični dvorani.

Obsežno dvorano je točno ob 10 napolnilo najodličnejše občinstvo s ministri dr. Krekom, dr. Šutejem, inž. Besličem in banom dr. Markom Natlačenom na čelu. Na proslavo sta prišla oba slovenska škola, mariborski škol dr. Tomažič in ljubljanski dr. Rožman, vsi slovenski senatorji, župan mesta Ljubljane dr. Adlešič in Maribora dr. Alojzij Juvan ter zastopniki vojaških, kulturnih, političnih, gospodarskih in socialnih ustanov.

Slovesnost je začel in vodil sedanjí rektor slovenskega vseučilišča prelat dr. Matija Slavič, ki je nosil zlato rektorsko verigo, znamenje rektorskega dostojanstva. Njemu ob strani so sedeli najprej dekani vseh fakultet in zastopniki vseučiliških oblasti ter promotor, prorektor dr. Rado Kušej. Ko je točno ob 10 prišel zastopnik Nj. Vel. kralja Petra II., divizijski general Dragomir Štefanovič, je rektor dr. Slavič v slovesni tišini odprl proslavo z naslednjim govorom:

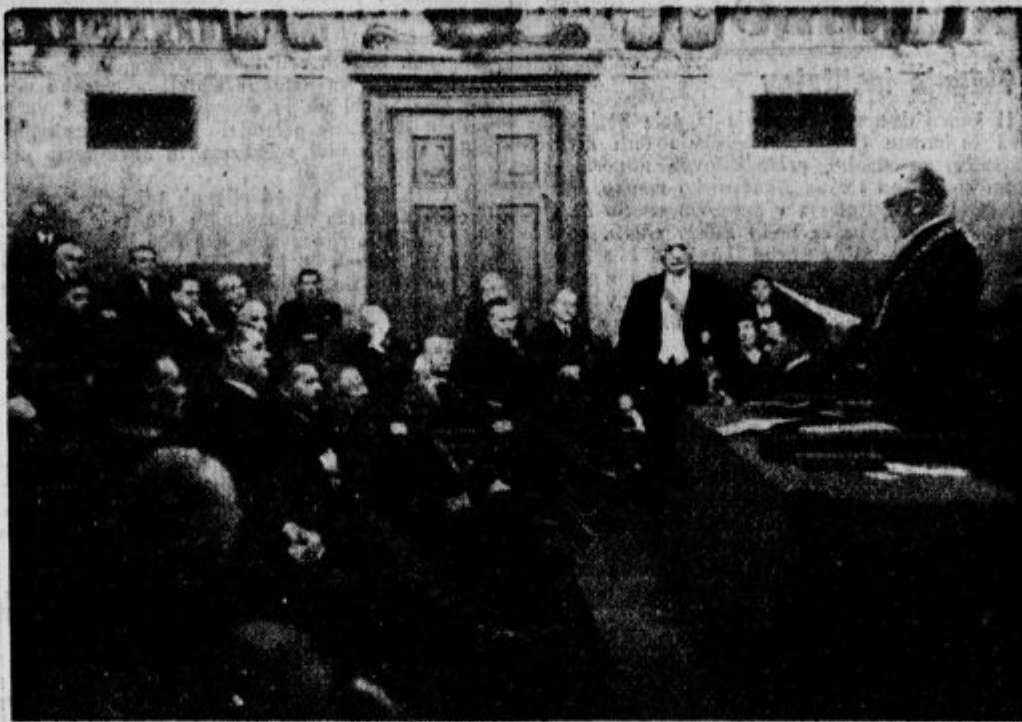
Nagovor g. rektorja

Gospod zastopnik Nj. Vel. kralja, gospodje ministri, gospe in gospodje, vseučiliški kolegi!

Ob dvajsetletnici naše univerze nas je izvolil počastiti Nj. Vel. kralj Peter II. s tem, da je prevzel pokroviteljstvo nad našo proslavo, za kar mu izrekam iskreno zahvalo. Poslal je svojega zastopnika g. divizijskega generala Štefanoviča, ki ga v naši sredi najpriznanejšje pozdravljam. Prosim gospoda generala, naj izvoli sporočiti Nj. Vel. kralju, da se pri tej priliki naša univerza s petletno spominja blagopokojnega kralja Aleksandra I., čigar ime nosi kot ime svojega ustanovitelja in zaščitnika. Nj. Vel. kralju Petru II. in vsemu kraljevskemu domu pa v znak vdčnosti in zvestobe zaključimo trikratni živio.

Že kot tretji rektor sem imel priliko spoznati, kako Nj. kr. Vis. knez namestnik Pavle z ljubeznijo in naklonjenostjo skrbi za uspeh in napredek naše univerze. Zato prosim, da pristanete na to, da odpeljemo Nj. Visočanstvu sledeči telegram:

Nj. kr. Vis. knezu namestniku Pavlu, Belgrad. Univerza kralja Aleksandra I. v Ljubljani izreka pri svoji dvajsetletnici obstoja in

Promocija dr. Antona Korošca za častnega doktorja prava na univerzi

Najvišja počastitev voditelja Slovencev

V viharjem času je včeraj slovenski narod v mirnem zatišju slavil 20 letnico slovenske univerze. Današnji časi so važna politična vprašanja, posebno pa mednarodna načela in njihovo obrambo postavila v prvo vrsto. Velike svetovne univerze že desetletja vežejo državne raznih narodov med seboj na ta način, da jim podeljujejo naslov častnega doktorja. S tem hočejo univerze izkazati posebno čast politiki in političnim delavcem, ki skrbijo za miren razvoj posameznih narodov in za zmago našel mednarodne pravice. Prometni minister inž. Nikola Beslić je v svojem kratkem govoru poudaril, kako nujno potrebno nam je v današnjih časih delo dr. Ant. Korošca na tem polju. Vsa Jugoslavija mu mora biti hvaležna za ogromno delo, ki ga opravlja na polju njene državne politike. Še večji pomen pa mora imeti čast, ki jo je izkazala naša univerza velikemu političnemu voditelju slovenskega naroda. Saj je on največji storil za politično osamosvojitve in oblikovanje slovenskega naroda, ko ga je s svojim delom in s svojim imenom postavil na častno mesto v zboru evropskih narodov.

pri svečani promociji gospoda senatnega predsednika dr. Korošca za častnega doktorja Vašemu Visočanstvu zahvalnost, vdanost in ljubezen. Rektor Slavič.

Vsi navzoči so besedilo brzojavke sprejeli z velikim navdušenjem in ploskanjem. Nato je rektor dr. Slavič prečital še pozdravno brzojavko g. Ljubi Davidoviču, ki je kot prosvetni minister v Protičevi vladi veliko pripomogel k ustanovitvi naše univerze.

Nato je g. rektor nadaljeval: V izredno čast si štejem, da morem v naši sredini pozdraviti zastopnike kraljevske vlade: gradbenega ministra g. dr. Miha Kreka, prometnega ministra g. inž. Nikolaja Beslića, finančnega ministra g. dr. Juraja Šuteja.

Gospod ban dr. Marko Natlačen, ki ga iskreno pozdravljam kot častnega predsednika, zastopa predsednika vlade gospoda Dragišo Cvetkovića, ki je poslal tudi ljubeznivo pismo, v katerem med

drugim pravi, da je s posebnim zadovoljstvom sprejel povabilo, da prisostvuje naši proslavi, da je zadržan z današnjo slavnostjo v Nišu. Gospod minister dr. Šutej zastopa podpredsednika vlade g. dr. Vladka Mačka, gospod minister dr. Krek zastopa prosvetnega ministra g. Boža Maksimovića, ki je poslal tudi brzojavno čestitko.

Posebej pozdravljam najmlajšega doktoranta naše univerze gospoda senatnega predsednika dr. Antona Korošca.

Pozdravljam častnega predsednika današnje proslave gospoda predsednika Akademije znanosti in umetnosti dr. Rajka Nahtigala. Pozdravljam zastopnika rektorja belgrajske univerze gospoda dr. Ibroyca in rektorja zagrebske univerze gospoda dr. Živkovića Andrija.

Pozdravljam končno vse zastopnike cerkvene in drugih oblasti, zastopnike tujih držav ter vse navzoče ljube goste naše univerze.

Za rektorjevim pozdravnim govorom je povzel besedo gradbeni minister dr. Miha Krek, ki je s posebnim nagovorom izročil univerzi in njenim najvidnejšim delavcem odlikovanja, ki jih je Nj. Vel. kralj podelil naši univerzi za njen jubilej. Minister dr. Miha Krek je izjavil:

Minister dr. Krek izroči odlikovanja

»Kot zastopnik g. ministra za prosveto sporočam, da so kraljevski namestniki v imenu Nj. Vel. kralja podelili vseučilišču v Ljubljani in njegovim najvišjim predstavnikom in funkcionarjem sledeča odlikovanja:

red sv. Save I. stopnje univerzi sami, red Jugoslovanske krone II. stopnje rektorju univerze dr. Slaviču Matiji in prodekanu tehnične fakultete dr. Gosarju Andreju, red sv. Save II. stopnje prorektorju univerze dr. Kušejju Radu,

red Jugoslovanske krone III. stopnje dekanu filozofske fakultete dr. Hadžiju Jovanu, dekanu pravne fakultete dr. Jurkoviću Josu, dekanu medicinske fakult. dr. Kanskiju Evgenju, dekanu tehnične fakultete inž. Hrovatu Alojziju, dekanu teološke fakultete dr. Fabjanu Janezu, prodekanu filozofske fakultete dr. Kidriču Francu;

red sv. Save III. stopnje: prodekanu pravne fakultete dr. Korošču Viktoriju, prodekanu medicinske fakultete dr. Plečniku Janezu, prodekanu teološke fakultete dr. Snoju Andreju.

To najvišje priznanje naj bo viđen dokaz odobravanja in pohvale ter zadoščenje vsem, ki v na-

šem vseučilišču žive, zanj delajo in trpe, danes pa se z njim dvajsetletnih uspehov vesele.

Cestitam jubilarntki univerzi in gg. odlikovancem in Vas zagotavljam, da kr. vlada in vrhovna prosvetna uprava deli skrb in ljubezen z Vami in z Vašimi naporji, da bi stalno rastla in se prav razvijala naša univerza v veselje, srečo in ponos mladini, Slovincem in jugoslovanski domovini.

Vivat Universitas Alexandrina Labacensis! Zivel kralji!

Nato je minister dr. Krek odlikovanja razdelil in odlikovancem posebej čestital. Akademski pevski zbor je nato zapel državno himno, katero so vsi navzoči poslušali etoje.

Promocija dr. Antona Korošca za častnega doktorja

Rektor dr. Slavič je nato v posebnem nagovoru poudaril dvojni pomen sedanje proslave. Univerza proslavlja 20 letnico. Prav tako pa hoče s častno promocijo dr. Antona Korošca, ki si je s svojim delom za obetane in napredek slovenskega vseučilišča pridobil toliko zasluge, se mu oddolžiti ob svoji 20 letnici za vse njegovo delo s tem, da ga imenuje za častnega doktorja prava.

Rektor je nato povabil prorektorja dr. Rada Kušaja, naj kot promotor izpolni svojo nalogo. Promotor dr. Kušej je nato v svojem govoru poudaril, da spričo osebnosti in dela dr. Korošca odpa-dejo vse običajne formalnosti in obljube, da bo novi doktor delal čast univerze in skrbel za njen napredek. Zato je takoj prebral uradno latinsko besedilo, s katerim slovensko vseučilišče v Ljubljani proglasa voditelja Slovencev, doktorja Antona Korošca za častnega doktorja Aleksandrove univerze v Ljubljani.

Nad vse slovesnemu dejanju promocije so vsi navzoči prisostvovali stoje ter sprejeli promotorjev razglas z burnim ploskanjem. Dr. Kušej je izročil dr. Korošču umetniško tiskano diplomu o častnem doktorstvu.

Novi doktor slovenske univerze se je nato viden ganjen zahvalil za najvišjo čast z naslednjimi besedami:

Gospod zastopnik Nj. Vel. kralja, gospoda!

Biti častni doktor veleugledne slovenske univerze je velika in visoka čast. S tem ste mi podelili častni doktorat prava, ste mi izkazali to čast.

Dovolite mi, da se vam za to toplo in pr-srčno zahvalim.

Izgovor, da mi je slovenska univerza bila vedno pri srcu, da sem jo ljubil z gorko ljubeznijo, in samo obžalujem, da ni bilo vedno toliko uspehov, kakor smo si jih vsi skupaj želeli.

Obetam vam, da bom ostal zvest temu svetlemu idealu svojega življenja — slovenski univerzi, in skrbno ter vestno podpiral tudi v bodoče vsa prizadevanja za njeno rast in njen razvoj.

Universitas Alexandrina Labacensis vivat, crescat, floreat! Se enkrat vsem zahvala!

Gospod zastopnik Nj. Vel. kralja! Prosim vas, bodite na najvišjem mestu zvesti tolač moje vdanosti in zvestobe kralju in kraljevskemu domu ter tolač moje zahvale, da je vas določil za svojega odposlanca na tej slovesnosti.

Zivel kralj Peter II.!

Govor g. dr. Antona Korošca so vsi sprejeli z velikim navdušenjem in dolgotrajnim ploskanjem. Akademski pevski zbor pa je pod mojstrskim vodstvom svojega dirigenta Marolta zapel s silnim zanosom Adamičovo »Zdravico«, ki je že postala nekaka himna naše slovenske univerze. Zaključni verz te peemi, posvečeni slovenski zemlji in njeni časti, so dali dostojanstveni slovesnosti še poseben poudarek.

S tem je bil prvi del proslave 20 letnice slovenske univerze končan. Navzoči so nato obdali novega častnega doktorja slovenske univerze Antona Korošca ter mu čestitali k novi časti, e karo ga je odlikoval najvišji slovenski kulturni zavod.

Slavnostno zborovanje v Unionu

Uvodne besede rektorja dr. Slaviča

Takoj nato se je dvignil rektor prelat dr. Matija Slavič in spregovoril:

Univerza kralja Aleksandra I. v Ljubljani je že večkrat sklicala ljubljansko in okoliško občinstvo v tole dvorano, ko je v kaki stiski za neokrnjenost univerze apelirala na vašo pomoč. Danes vas je povabila, da z vami vred slavlj 20 letnico svojega obstoja.

Nj. Vel. kralj Peter II. je počastil to proslavo s prevzemom pokroviteljstva. Nas izredno veseli, da je naš mladi kralj, ki je zdaj tudi visokošolca-akademik, v duhu med nami, po svojem visokem zastopniku g. generalu Štefanoviču.

Prosim vas gospoda, da v znak ljubezni, vdanosti in zvestobe zaključimo Nj. Vel. kralju Petru II. trikratni živio!

Vsa dvorana se je dvignila in se z navdušenimi in gromkimi vzkliki odzvala rektorjevemu pozivu. Rektor dr. Slavič je nato nadaljeval:

(Nadaljevanje na 2. strani)

Predsednik senata dr. Anton Korošec govori na slavnostnem zborovanju v Unionu

in bajna dolina Draga. Odprlo se nam je sto in sto in zopet sto izvir, iz katerih nam priteka znanost, umetnost, tehnika, arhitektura in tako dalje, in tako dalje in vse to teče in hiti v reko, ki se imenuje slovenska kultura.

A to je samo to, kar vidimo. Toda, ako bi obiskovali predavalnice, seminarje, laboratorije po naših univerzitetnih poslopih, potem bi videli in čuli še mnogo večji del onega, kar se imenuje kultura, ki jo sadijo častivredni in veleučeni profesorji v srca in duše naše sprejemljive mladine.

Gospodje profesorji, ki ste življenje in dnša naše univerze, bodite prepričani, da vam danes ob priliki 20 letnice naše univerze ves slovenski narod izraža svoje občudovanje, priznanje in globoko zahvalo.

Slovenska univerza naj živi, raste in cvetel! Navdušene manifestacije cele dvorane dr. Korošcu so trajale še dolgo potem, ko je naš voditelj že zaključil svoj govor. Navzoči so navdušeno vzklíkali naši univerzi in njenemu največjemu skrbniku — dr. Ant. Korošcu.

Vseučilišče - stoletna zahteva

Zaključni govor je imel nato vseučiliški profesor in član Akademije dr. Janko Polec, ki je podal v zgoščenih obliki zgodovino celotne borbe za našo univerzo.

V svojem govoru je izjavil, da ima Ljubljana visokoškolsko tradicijo iz dveh stoletij kolegijskega. Zaradi neugodnih zunanjih razmer so se pri ljubljanskem kolegiju za višje študije potrebne stolice tekem 17. stoletja postopoma ustanovljale. Koncem tega stoletja je bil v Ljubljani že filozofski in bogoslovni študij v smislu uredbe svoje dobe in se eklatno ni bistveno razlikovala od onih na univerzi. Po razpustu jezuitskega reda so bila ustanovljena državna visša učilišča, zaradi sporov v zavodu pa je vlada l. 1785. ukinila v Ljubljani filozofski študij. Tri leta nato pa je bila proučena stanova toliko uslišana, da se je obnovil normalni filozofski študij in dve leti nato bogoslovski.

Francoska vlada je že l. 1810 ustanovila v Ljubljani popolno visoko šolo, ki jo je obiskovalo nad 300 slušateljev. Po l. 1816 so bile vse prošnje zamane, da bi se nadaljeval ta pouk v Ljubljani. Bistven preobrat je prineslo revolucijsko leto 1848, ko prvič stopimo na plan z zahtevami po slovenskem vseučilišču. Ta zahteva se je ponavljala na vseh taborih v letih 1868 in 1869.

V letu 1898 smo vstopili v novo razdobje boja za univerzo, ki ga nato nismo več prekinili. Narodno-politični izgredi na avstrijsko-nemških univerzah so v februarju 1898 vnovič sprožili zahtevo po slovenski univerzi. Še bolj pa se je razgibalo slovensko dijaštvo v tej borbi v l. 1901, ko se je oglašala zahteva po italijanski univerzi v Trstu. Ta borba poslednjič ni več ponehala do l. 1918, ko se je po zedinjenju s Srbi in Hrvati 5. decembra 1918 prvič sestala Vseučiliška komisija in izvolila za predsednika dr. Majarona. Začelo se je posredovanje pri vladi in 6. marca 1919 je poverjenik dr. Verstovšek uradno sporočil Vseučiliški komisiji, da je ministrski svet sklenil, naj se na jesen odpre slovensko vseučilišče v Ljubljani. Tako se je izpolnil naš največji kulturni ideal. Zato se svetlemu spominu dr. Majarona in dr. Karla Verstovška danes klanjamo z največjo spoštovanjem in hvaležnostjo. S kraljevim ukazom z dne 31. avgusta 1919 so bili imenovani po trije profesorji za bogoslovno, medicinsko in pravno fakulteto ter po štirje za ostale dve fakulteti.

Ob zaključku je Akademski pevski zbor zapel še enkrat »Zdravico«, občinstvo pa je še dolgo navdušeno vzklíkalo naši univerzi, našemu narodnemu voditelju, profesorjem univerze in akademski mladini. Ob 1 popoldne se je zborovanje zaključilo.

Zadušene komunistične demonstracije

Bogataševa hčerka komunistka — V Splitu ubiti komunist je bil tudi vlomilec in tat

Demonstracije v Splitu

Zagreb, 17. decembra. AA. Danes, 17. decembra ob 9.30 se je zbralo ob obali v Splitu okoli 600 ljudi. Ta skupina se je počasi povečala na več kot tisoč oseb. Mnogi ljudje se je zbrala z namenom, da bi demonstrirala in navalila na policijsko postajo Grad. Na povelje policije, naj se demonstranti razidejo, so nekateri iz gruč začeli metati kamenje in vzklíkati v komunističnem duhu. Potem ko je bilo sedem varnostnih organov ranjenih, in sicer eden težje s kamenjem, 6 pa lažje s kamenjem in krogli iz samokresov, je policija uporabila strelno in hladno orožje tako, da so bili prvi strelj oddani v zrak. Mnogi se še dalje naskakovali in je bil pri spopadu težko ranjen Buljanovič Vicko iz Splita, ki je med prevozom v bolnišnico umrl. Razen Buljanoviča je bilo od krogel in hladnega orožja lažje ranjenih še sedem ljudi. Zatem sta bila v kratkem času vzpostavljena po vsem Splitu red in mir.

Buljanovič Vicko je znan komunist, vlomilec in tat ter je bil že večkrat zaradi kaznivih dejanj pred sodiščem obsojen. Drugače je v Zagrebu in na področju banovine Hrvatske vladal ta dan popoln red in mir.

Smrt ravnatelja dr. Markoviča ob aretaciji njegove hčere

Belgrad, 18. decembra. AA. V zvezi s preiskavo, ki jo vodi zaradi zadnjih komunističnih demonstracij, je uprava mesta Belgrada ukazala, da se privede tja in zaslili med drugimi tudi Ranka Markovičeva, slušateljica filozofije, ki stanuje v Brankovičevi ulici št. 13. Danes jutraj, nekaj čez šest uro, so bili poslani tja 2 civilna organa in en orožnik, da Ranko Markovič privedejo na upravo mesta Belgrada. Ti organi oblasti so prišli v hišo v Brankovičevi ulici 13, v kateri stanuje tudi dr. Edo Markovič, ravnatelj Prizada, s svojo družino. Ko jim je odprla Kata Grajzner hišna vrata, so organi oblasti zahtevali, naj jim pokaže, kje stanuje Ranka Markovič. En civilni policist in orožnik sta se podala v sobo, drugi civilni organ pa je ostal na dvorišču. Čeprav je kuharica Grajzner videla orožnika in civilnega policista, je šla kakor sama pravi, povedat gospodarju, da neki ljudje hočejo napasti njegovo hčerko. Dr. Edo Markovič je skočil k oknu s samokresom v roki in dvakrat ustrelil na civilnega policista na dvorišču, ter ga težko ranil. Toda policist, ki ni poznal dr. Markoviča in tudi ni vedel, kaj se znočaj dogaja, je v silobranu začel tudi streljati s svojim službenim samokresom ter pri tej priliki ranil dr. Markoviča, ki je čez nekaj časa izdihnil. Zaradi tega tragičnega dogodka so prišli na kraj sam pristojni organi sodne komisije in državni tožilec okrožnega sodišča za mesto Belgrad. Uvedena je preiskava.

Pokojni dr. Markovič je bil rojen leta 1885 v Djakovem ter je absolviral trgovsko akademijo v Osijeku, poljedelsko fakulteto pa v Hallu v Nemčiji. Po končanih študijah je bil organizator

in zadržni revizor Hrvatsko-slovenskega gospodarskega društva v Zagrebu. Od leta 1918 dalje je bil šef oddelka za zadržništvo in tajnik Zveze hrvatsko-slovenskih zadrž. Narodno veče mu je leta 1918 zaupalo tudi resor poverjenika za prehrano. Naslednjega leta je postal ravnatelj Jugoslovenske banke d. d. v Zagrebu ter ostal na tem položaju do leta 1934, ko je postal ravnatelj Prizada. To mesto je zavzemal do svoje smrti.

Pokojni dr. Markovič se je politično kot jugoslovanski nacionalist udeleževal z dr. Srdjanom Budisavljevičem, nato se je ločil od njega ter se priključil Juraju Demetroviču. Sodeloval je pri raznih narodnoobrambenih društvih. Med drugim je bil prvi guverner Jugoslovanskega Rotary distrikta.

Slovenem v Kanalski dolini!

Dogovor, ki sta ga sklenili Italija in Nemčija zaradi preselitve Nemcev iz Italije, se tiče seveda tudi Nemcev v kanalski dolini in ne le Nemcev na Južnem Tirolskem.

Ta dogovor se pa nikakor ne tiče Slovencev v Trbižu, Zabnici, Ukvah, Beli peči, Orviji vasi, Ljupci vasi in drugod v kanalski dolini. Vsi nasproti glasovi premnogih propagandistov v kanalski dolini so popolnoma brez vsake podlage. Zato naj se Slovenci te doline prav nič ne pustijo begati od nobenega propagandista, pač pa naj ga naznajo pristojni oblasti, ki ga bo že znala poučiti, da bo znal pustiti Slovence v miru in stvari, s katero nimajo nobenega opravka. Če se je pa kdo izmed Slovencev do sedaj dal že zapeljati po škodljivi propagandi in je podpisal predpisano izjavo, naj se oglasi pristojnim oblastem in naj izjavi, da je Slovenec in zaradi tega preklicuje svojo prejšnjo izjavo. Slovenci v kanalski dolini! Ostanite mirno na domovih svojih očetov in ne poslušajte nikogar, ki vas boga z vojno ali pa s tem, da boste izgubili v vsakem slučaju svoj dom in da vas bodo preselili v južno Italijo. O tem ni govora, vsiljivim propagandistom pa pokažite vrata.

O sokolskem starosti na Korčuli

Splitški »Hrvatski list« sporoča, da so organi finančne kontrole v vlaku prijeli nekega Ivana Tedeschija, ki so pozneje v njem ugotovili tudi starost jugoslovanskega Sokola na Korčuli. Pri njem so našli mnogo čekov v ameriških dolarjih ter angleških funtih, ki jih je hotel prodati na črni borzi v Zagrebu. Vsega denarja je mož imel pri sebi nekako za 100.000 dinarjev. Tedeschija so naznanili finančnemu ministertvu v Belgradu. »Hrvatski list« s tem v zvezi piše, da je bil Tedeschi takoj po prevratu obsojen na poltretje leto zapora zaradi ponarejenih faktur, s katerimi je zamenjaval krome v lire. Vkljub temu pa je bil mož pozneje vendarle izvoljen za starost Sokola na Korčuli.

„Komplicirana taktika“ g. dr. A. Kramerja

(Razgovor o njegovih zaslugah za slovensko univerzo)

»Jutro«, ki je tik do zadnjega trenutka ignoriralo dvajsetletnico slovenskega vseučilišča, se je pridružilo splošnem prazničnemu razpoloženju kislega obraza šele na samo jutro slovesne proslave in posvetilo temu velikemu nacionalnemu dogodku prisiljen uvodnik, ki je veliko bolj podoben opravičevanju JNS, kakor pa proslavljanju slovenske univerze in njenega dela za naš narod. Dobro vemo, da se za slovensko univerzo, kakršna je, namreč središče slovenskega ustvarjajočega duha, povojni naprednjaški tabor nikoli ni nič prizadeval, razlaga njegovo glasilu, zakaj se je v tem taboru tolikrat javljali »kritičen odnos nasproti ljubljanski univerzi«. Dr. Zerjavovemu krogu, tako izvaja »Jutro«, je bil namreč pred očmi samo tak kulturni zavod, ki bo ustrezal njegovemu političnemu programu in kulturnemu obzorju: ljubljanska univerza bi morala torej, kakor dr. Kramerjevo glasilu obširno razpreja, pobijati tako zvani klerikalizem po zgledu »Jutra«, podajati nacionalno in državljansko vzgojo v smislu »Orjuna« in tretjič, ne bi smela gojiti slovenstva v »tistem ozkem omejenem smislu«, ki pravi, da smo Slovenci narod in da imamo svojo lastno nprav in omiko ter zato enakopraven položaj v jugoslovanski skupnosti.

Ker so nam ti vzvišeni ideali naše JNS že celih dvajset let znani, bi se z njimi sploh ne pečali, čeprav »Jutro« uvodnik smatra, da so še danes aktualni in da zato ne more tako iz srca čestitati naši univerzi, kakor bi rad, ker očividno univerza še danes »Jutrovemu« političnemu in kulturnemu idealu ne ustreza in hodi celo v »sedanjih časih težkih preizkušanj in usodnih odločitev« svoja pota, ne ozirajoč se na naprednjaštvo in unitarizem v smislu ljubljanske JNS. »Jutrovi« opomini naši univerzi, da »naj ne stoji izven naroda in njegove usode«, so preveč domisljivo smešni, da bi bili vredni odgovora pametnih in kulturnih ter sodobnih ljudi. Pač pa smo primorani ozreti se na izvajanja, ki jih je kot dopolnilo k omenjenemu uvodniku napisal sam šef ljubljanske JNS g. dr. Albert Kramer. On seveda tudi nima nobene besede za zasluge dr. Antona Korošca za slovensko univerzo in za častno priznanje, ki ga je zato ob njeni dvajsetletnici dobil, saj je to, kakor nam je že prej razložil »Jutro« uvodnikar, delo »reakcionarnih sil«, ki so dr. Korošca odlikovale, zato da »vsilijo duhu svojo avtoriteto in ga prisilijo, da kloni pred oblastjo in močjo«. Tem bolj pa dr. Albert Kramer v svojem članku povzdiguje — svoje zasluge, ki jih velikodušno deli z Davidovičevimi in dr. Pucovimi; začuda je malodane prezrl zasluge svojega velikega prijatelja in sofinancirnika, gosp. Ivana Pucija. Kljub temu je prispevek dr. Kramerja k dvajsetletnici slovenske univerze, ki je zanj samo jugoslovanska, kakor venomer poudarja, zelo dragocen, ker nam avtor svoje »zasluge« za naš najvišji kulturni zavod, čeprav nehoti, sam v pravi luči razkrija.

Ogromno dolgi dr. Kramerjev prikaz nam namreč ne pove bistveno nič drugega, kakor da obširno navaja vse velike ovire, ki so bile postavljene na pot uresničenju našega stoletnega ideala; te ovire pa so vse izhajale iz — dr. Kramerjevega političnega tabora! S tem je njegov sedanj šef sam točno opredelil svoje zasluge za slovensko univerzo, za kar mu bo naša zgodovina samo hvaležna. Torej najprej je bil »narodni napredni« tabor proti teološki fakulteti, dr. Kramer pa je našel izhod, da je katoliška fakulteta v Ljubljani postala »kumica pravoslavne fakultete v Belgradu«. Ko je bila zadeva s to kumico rešena, se je pojavilo vprašanje medicinske fakultete, glede katerega dr. Kramer odkrito priznava, da se je popolnoma pridružil stališču belgrajskih »naprednih« krogov, da je Belgrad na prvem mestu, potem Zagreb, slovensko kulturno središče pa naj se zadovolji s prvim bijenjem. Glavna ovira pa je bila po razlaganju dr. Alberta Kramerja ta, da bi mogla univerza v Ljubljani postati zatočišče in negovališče slovenskega jezika in duha; to pa, kakor dr. Kramer sam obširno utemeljuje, nikakor ni smelo biti! Ljubljanska univerza ne sme, kakor je to v imenu JDS v parlamentu poudarjal dr. Puc, biti slovenska, marveč jugoslovanska univerza v smislu srbsko-hrvatsko-slovenskega mišmaša, kakor je to bilo v dr. Zerjavovem, oziroma Kramerjevem programu; naša univerza naj bi torej služila za orodje centralizmu in unitarizmu, kakor ga je oznanjalo »Jutro«. Vse te diskusije so trajale več ko en mesec, univerze pa le še ni bilo, prišlo je namreč na vrsto vprašanje profesorjev, ali so ali niso od vseučiliške komisije predlagani profesorji dovolj »državotvorni« ali ne... Katere pa so bile v teh burnih pripravah in razpravah dr. Kramerjeve zasluge? Iz njegovega pripovedovanja samega je razvidno, da ni mogel za uresničenje naše univerze bogve kaj storiti, naj bi bil tudi sam mogel ali hotel,

ker so po njegovi ugotovitvi sami vse omenjene načelne in zraven še finančne težave prihajale iz političnega tabora združene jugoslovanske »demokracije«, kateremu je z dušo in telesom pripadal sam! Pač pa je dr. Anton Korošec na slavnostnem zborovanju v »Unionu« na podlagi zapisnika seje ministrskega sveta 2. VII. 1919, ki je pod predsedstvom dr. Ant. Korošca sklenil ustanovitev univerze v Ljubljani, ugotovil, da na tem ustanovnem dokumentu ni podpisa dr. Alberta Kramerja, ki se je takrat raje mudil drugod, kakor da bi s svojim podpisom potrdil svoj pristaneek in soglasje v najvažnejši kulturni zadevi slovenskega naroda.

Najlepše pa še pride. Rektor dr. Slavič je na slavnostni seji univerze gotovo kot najbolj avtoritativna oseba v tem pogledu povedal, da je slovenska univerza do leta 1934 morala prestatati največje težave, krize in napade, za časa diktatorskega režima je bil v nevarnosti njen obstoj sploh, niti kredita za lastno zgradbo niso mogli ves čas dobiti, le z režimom po l. 1934 je napolnila zanj nova doba, ko more biti varna in se razviti. Največ povedo številke: v prvih 16 letih svojega obstoja je dobila vsega okrog pol milijona dinarjev, v zadnjih štirih letih pa okrog 50 milijonov; v letih, ko je vedril v Belgradu dr. Kramer, je slovenska univerza životalila pod stalno nevarnostjo, da jo okrnejo in sploh zaduše, ko so nastopili režimi, v katerih ima veljavno beseda dr. Korošca, pa se začela šele dostojno slovenskega naroda in jugoslovanske države razvijati. Kje so torej zasluge dr. Alberta Kramerja, ki je bil glavni stebel vseh jugoslovanskih unitarističnih režimov in gibajoči duh diktature? Kaj je storil, da bi se ne zaprle posamezne fakultete, da se ne bi univerzi zadržal vrat pod pretvezo finančne nemožnosti, da se ne bi odpravil slovenski učni jezik na njej (načrt, ki ga je preprečila le naša pazljivost) in da se ne bi sploh odpravila?

Poslušajte, kako gospod dr. Albert Kramer sam označuje svoje zasluge za slovensko univerzo v tej dobi:

»Ko sva bila« — tako piše — »z gospodom Pucjem člana vlade, se je vprašanje (odprave slovenske univerze) pojavila ponovno, tokrat v opasniji obliki. Ne bom razpravljaj o poedinostih dolgotrajne in težavne borbe, ki se je okrog tega vprašanja razvila v vladi. Poslužiti smo se morali komplicirane taktike, da z navidezno popuščanjem ne izgubimo svojih pozicij in omogočimo uspeh, to je ohranjanje integritete ljubljanskega vseučilišča. Politiki je tu in tam dolžan, da se izpostavi očitkom in napadom in s tem ojača svoje stališče...«

Zdaj imamo — dr. Kramer in Pucelj sta rešila slovensko univerzo s svojo »komplicirano taktiko«, namreč tako, da sta kot Slovenca v vladi podpirala namero diktature, da se slovenska univerza, ki jo je »Jutro« vedno označevalo kot »leglo slovenskega separatizma«, črta in v Belgradu ustanovi eno in enotno jugoslovansko vseučilišče! To je tista sloveča »komplicirana taktika«, s katero je zdaj dr. Kramer sam ovekovečil sebe in svoje zasluge za slovensko univerzo in za slovenski narod sploh. Zelo dobro je tudi povedal, da je njegovo popuščanje bilo samo »navidezno«, to je, da je s tem nameraval »ojačiti svoje pozicije«, to je, ostati pri režimskih jaslilih. Dr. Kramer hoče namreč dopovedati preprostim ljudem, da je v srečo bil za slovensko univerzo, da pa jo je pomagal rušiti le zato, da bi ga »klerikalci« napadali, zakaj ti napadi so potem »jačali« njegovo pozicijo — on je ostal v vladi in v njej sedel še trdnje in — slovenska univerza je bila rešena!

Tej »komplicirani taktiki« se bo seveda vsa Slovenija in z njo vsa država samo iz dna srca zakrohotala. Kdo pa je mogel za časa diktature ministra Kramerja sploh napadati, ko pa je vsak imel usta zavezana? Čemu torej »komplicirana taktika«? In če bi bil kdo Kramerja napadal, ki bil prišel prej v Mitrovico, kakor da bi bil s svojo opozicijo »ojačal« Kramerjevo pozicijo, ki je ravno zato trdno sedel v vladi, ker je razen v drugih slovenskih stvarih radevolje popuščal režimu tudi v zadevi slovenskega vseučilišča, saj je ljubljanski JNS to vseučilišče od same ustanovitve bilo trn v peti prav zato, ker je bilo slovensko. In da je dr. Kramer zletel iz vlade in moral dati slovo svojem političnemu položaju v državi sploh, kakor tudi, da se je slovenska univerza ohranila in po njegovem odhodu s pozornice začela procvetati — to oboje ni dr. Kramerjeva zasluga, ampak zasluga naših slovenskih mož, ki so odstranili s poti največjo oviro na poti našega slovenskega političnega in kulturnega napredka: politični položaj in usodni vpliv dr. Kramerja in njegove komplicirane taktike.

Pogled v unionsko dvorano med slavnostnim zborovanjem

Najnovejša poročila

Letalska bitka v Severnem morju

Berlin, 18. dec. AA. DNB: V teku zračne borbe med nemškimi lovskeimi letali in angleškimi bombniki je bilo sestreljenih 34 angleških letal. Poročilo o borbi pravi sledeče: Okoli 14.30 je bil v nekem letalskem oporišču v severni Nemčiji dan nenadoma znak za alarm, ker so opazili prihod angleških letal. Angleška letala so se v veliki višini blizala oporišču. Angleška letala so prihajala v velikem številu. Nebo je bilo modro in čisto. Visoko v zraku so se videli mali beli oblaki, ki so nastajali ob eksplozijah protiletalskih izstrelkov. Grane so predstavljale železen obroč pred nemško obaljo. Nobeno angleško letalo ne bi moglo priti skozi ta obroč. Angleška letala so bila prisiljena ostati nad morjem, kjer so se pojavili že nemški lovci. Nemška letala so takoj napadla. Posrečilo se jim je ločiti skupino sovražnih letal, na katero so takoj streljali. Nekatera sovražna letala so začela padati, druga so se začela vračati. Nato so po-

novno poskušala prebiti se. Toda vse je bilo zastoj. Po borbi, ki je trajala dve uri, ni bilo videti nobenega angleškega letala več. 34 angleških letal je bilo uničenih.

London, 18. dec. AA. Reuter: Letalsko ministrstvo sporoča, da so angleški bombniki ob priliki srdite borbe nad Helgolandom zbili 12 nemških letal znamke »Messerschmitt«. Sporočilo pravi, da se sedem angleških letal še ni vrnilo v svoja oporišča.

London, 18. dec. AA. Reuter: Letalsko ministrstvo sporoča v uradni mporočilu sledeče: Formacija angleških bombnikov je letela danes v bližini Helgolanda z namenom napasti sovražne ladje na morju. Toda bombniki so zadeli ob močan odpor sovražnih letal. Po ostri borbi se je angleškimi letalom posrečilo sestreliti 12 nemških letal znamke »Messerschmitt«. Sedmim angleškim letalom se še ni posrečilo vrniti se v svoja oporišča.

Bitka pri Montevideu

Nemci pravijo drugače

Berlin, 18. dec. AA. DNB: Lista izgub v teku pomorske bitke v ustju Ria de la Plate, kakor jo je objavila angleška admiraliteta, po mnenju nemških meroadnih pomorskih krogov ni popolna. Po uradni listi izgub je bilo na križarki »Exeter« samo 20 ranjenih. Agencija Reuter pa je poročala, da je »Exeter« izkrcal 44 ranjenih, od teh 20 težko. Angleška admiraliteta je torej v svojem uradnem poročilu navodila samo težko ranjene. Po dosedanjih podatkih znaša skupno število angleških žrtev v teku pomorske bitke v ustju Ria de la Plate 127 mož, od teh 72 mrtvih.

Angleško poročilo o vojni na morju

London, 18. dec. AA. Reuter: Mornariško in letalsko ministrstva sta izdali skupno sporočilo, ki se glasi:

Včeraj so sovražna letala izvršila več napadov na angleške in nevtralne trgovinske in ribiške ladje na Severnem morju. Dopoldne so bili izvršeni bombni napadi na motorno ladjo »Serenity« ter ribiške ladje »New Coise«, »Bancclair« in »Craighie Lee«. Ladji »Serenity« in »New Coise« sta bili potopljeni. Ker je bila ribiška ladja »Craighie Lee« napadena s strojnimi, sta bila dva člana posadke ranjena. Takoj ko so se pojavila angleška letala, so nemška odletela, še preden so prišla v stik z angleškimi letali. Letala obalnega poveljstva so opazila pozneje neki čoln, v katerem je bilo 10 oseb ter je bil tja poslan rešilni čoln. Člani posadke obeh potopljenih ladij so bili rešeni. Dopoldne so bili izvršeni napadi na motorno ladjo »Tuscan Star« in na ribiške ladje »Dervish«, »Seldene«, »Arnold Benet« in »Dromio«. Tudi na italijansko ladjo »Valentino Codac« so bile vržene bombe. Druga radio-telegrafista na »Tuscan Star« je zadela košček bombe ter je bil ubit. Drugih človeških žrtev ni bilo.

Zaplembe ladij v Tišem oceanu

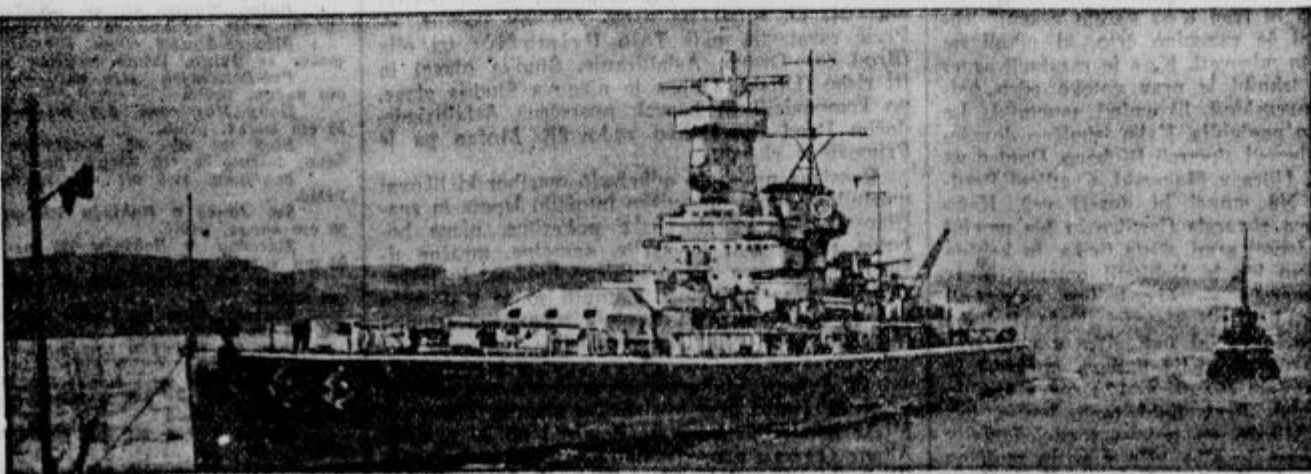
Santiago de Chile, 18. dec. t. Reuter: Angleška vojna ladja je pred nekaj dnevi zajela na morju nemško trgovsko ladjo »Düsseldorff« in je sedaj priplula z njo v Santiago de Chile. »Düsseldorff« je zdaj angleška ladja. Verjetno je, da je posadka parnika »Düsseldorff« internirana na angleški vojni ladji. Čilenske oblasti vodijo razgovore z angleškim poslanstvom glede dokazov, ali je bil »Düsseldorff« zaplenjen v ali izven zone, katera je na zadnji panamski konferenci označena za »Svobodno cono«.

S finskega bojišča

London, 18. dec. AA. Reuter: Ministrstvo za informacije objavlja vest iz Stockholma, da se je po vesteh iz Estonske neki sovjetski bataljon, ki se je nahajal na položajih severno od jezera Ladoga, predal Fincem, prej pa je bil še ubit komisar polka. Prav tako prihajajo vesti o nezadovoljstvu v Leningradu in Moskvi, kjer je, kakor se trdi, policija izvršila več aretacij in hišnih preiskav ter zaplenila radio aparate.

Helsinki, 18. dec. AA. Po poročilih s Karelijskega bojišča je finska vojska odbila vse napade sovjetskih tankov in pehote na Mannerheinoovo črto. Finska vojska se proti mnogo močnejšemu sovražniku bori brez oddiha noč in dan. Reke še niso zamrzile, finsko topništvo in letalstvo pa brani sovjetskim tehničnim četam zgraditi mostove čez reke. Na daljnem severu vladajo veliki viharji, toda navzlic temu so se vodile v zadnjih urah srdite bitke. Deset milj južno od Salmijervija se borbe nadaljujejo ter se Finci polagoma umikajo proti Pitkajerviju.

Buenos Aires, 18. dec. AA. DNB: Danes opoldne so prispeli na argentinskih vlačilcih v tukajšnjo luko poveljniki, častniki in ostala posadka nemške vojne ladje »Admiral Graf von Spee«.

Nemška križarka »Graf von Spee«. Ime ima po nemškem admiralu istega imena, ki jo v pretekli svetovni vojni poveljeval nemškemu vojnemu brodomu v bitki pri Falklandskih otokih in tam tudi padel

Lil Dagover, A. Schönhals in S. Peters

Odlomek življenja romana lepe žene, ki so jo ljube prezirali zaradi zago netnega dogodka v njeni preteklosti.

Danes poslednjt!

Ob 10., 19. in 21. uri

SKRIVNOST GOSPE BEATE
KINO UNION

Tel. 22-21

Minister dr. Krek si ogleduje gradbena dela države v Ljubljani

Ljubljana, 18. decembra.

Danes dopoldne si je gradbeni minister g. dr. Miha Krek ogledal v spremstvu načelnika tehničnega oddelka kr. banske uprave v Ljubljani g. inž. Franca Rueha in arh. Črnice razna gradbena dela države v Ljubljani. Predvsem si je ogledal, kako napreduje delo pri vseučiliški knjižnici v Ljubljani, kjer mu je podrobno pokazal dela še krajevni nadzornik del g. arh. Glanz. Nato se je podal k pregledu novih institutov tehnične fakultete v Ljubljani. Namesto obolelega prof. Lobeta mu je razkazal elektrostrojni institut inž. Andree, za tem pa si je ogledal tudi zgradbo kemičnega instituta. Obiskal je tudi tehnično fakulteto, kjer je imel daljši razgovor z dekanom fakultete inž. Hrovatom, predstojnikom elektrostrojnega instituta g. dr. Milanom Vidmarjem ter predstojnikom mineraloškega instituta inž. Pehanijem. Končno si je minister g. dr. Miha Krek ogledal tudi novi kirurški paviljon državne bolnišnice v Ljubljani, kjer ga je spremljal upravnik bolnišnice g. dr. Vladimir Frlan.

Nikar

si ne ubijajte možganov za darila svojim dragim! Pogodili boste pravo v drogeriji Gregorič dr. z o. z., Ljubljana, Prešernova ulica 5

1 Zastopstvo Akademске akcije pri finančnem ministru dr. Šuteju. Včeraj je bila sprejeta pri finančnem ministru dr. Šuteju delegacija Akademске akcije, in sicer predsednik g. Ludvik Leskovar ter referent za montanistiko g. Herbert Slivnik. Zastopnika sta ga v imenu slovenske akademске mladine prosila, naj v vsem podpira težnje slovenske univerze za njeno izpopolnitev. Predvsem pa sta intervenirala, da se naj takoj odprejo v finančnem zakonu že odobreni krediti za razne institute in akademsko menzo. G. minister je obljubil svojo pomoč in sporočil pozdrave slovenskim akademikom.

1 Prvo karitativno predavanje KZ v letošnji zimi 1939-40 bo danes zvečer ob 8 v beli dvorani hotela Union. Predaval bo p. prior Valerian Učak o temi: »Družina brez ljubezni«. Vabljeni so vsi prijatelji karitativnega gibanja. Vstopnine ni.

NE BO SKRBI

v praznikih za dober prigrizek in pijačo, če se oskrbite s finimi narezki, prvovrstno sntko, salamo, sirom, konzervami, drobnim pecivom itd. ter izbornim domačim in tujim vinom ter žganimi pijačami

v trgovini z delikatesami
V. A. JANEŽ, Aleksandrova 12
telefon št. 34 55,

kjer lahko naročite tudi pitane šlajerske kapune in drugo prvovrstno perutnino. — Izbira velika, cene nizke!

1 Rezervni častniki so vabljeni na zaupni sešatek v četrtek 21. t. m. ob 20 v dvorani Delavske zbornice, Miklošičeva cesta, na katerem bo imel važno predavanje brigadni general za generalštabne posle g. Cedomir Sketič, ki bo pri tej priliki kot odposlanec g. ministra vojske in mornarice dal posebno sporočilo za rezervne častnike. Vstop proti častniški legitimaciji. — Pododbor Ljubljana.

1 Letošnja zlata nedelja. Stara tradicija trgovstva je, da so trgovine zadnjo nedeljo pred božičnimi prazniki cel dan odprte, da tako omogočijo občinstvu, ki je čez teden zadržano, nakup raznih

Za šole v Prekmurju in Halozah ima Slovenska straža že pripravljena denarna sredstva in blaga. Tako ima pripravljeno večjo količino hlačevine, črnega klota za 200 predpasnikov, blaga za 50 oblek in nekaj flanel. Poleg tega je Slovenska straža prejela tudi nekaj kolonialnega blaga, ki ga bo poskusila vnovčiti in za izkupicek nabaviti oblek in obutve, po čemur je s strani šolskih vodstev največ povpraševanja.

Ker bodo poleg Slovenske straže še druge organizacije obdarovale lepo število šolskih otrok, moremo reči, da doslej še nikoli ni bilo toliko storjenega za revno šolsko dečo kakor ravno za letošnji božič, kar bo gotovo med revnim obmejnim prebivalstvom ugodno odjeknilo.

Doslej ima Slovenska straža za prvo skupino šol, ki bodo obdarovane, pripravljenih za dečke: 100 parov okovanih čevljev, 100 parov toplih nogavic, 275 oblek, od tega 50 izdelanih, ostalo v blagu, 320 parov spodnjega zimskega perila. Za dekleta ima prav tako 100 parov čevljev in nogavic, 230 oblek in 200 kosov perila. Za ves ta material je bilo izdanih 55.130 dinarjev.

stvari za praznike. Nekatera trgovine so bile odprte do večera, druge pa samo dopoldne. Večji naval nakupujočega občinstva je bil v razne oblačilne trgovine, dalje v trgovine obutve in v razne prodajalne zlatnine, srebrnine, ur in drugih predmetov. Kakšen je bil poslovni uspeh te zlate nedelje, je težko točno navedeti, ker vsak trgovec etrogo tajno drži, kakšni so bili njegovi uspehi. Mnogi trdijo, da je bila letošnja zlata nedelja skoraj za 50 odstotkov elabša od lanske. Manufakturno blago in konfekcija sta se podražila za 30 do 50 odstotkov in zato ljudje niso tako kupovali manufakture. Dobro je šlo v kup voleno in svileno blago. Trgovine s čevlji so imele srednji poslovni promet. Vsekakor je v nedeljo dopoldne in popoldne vladalo živahno vrvenje po ulicah in mnogi so nosili domov prav čedne zavoje raznega blaga. Nakatere trgovine pa v resnici niso niti toliko izkupile, kolikor so izdale za režijo in razsvetljavo.

1 Mirovna devetdnedevnica v cerkvi sv. Jožefa. Po odredbi prevzviš. g. škofa se opravljajo po ljubljanskih cerkvah nepretrgoma devetdnedevnice, da s skupnimi molitvami dan za dnem izprosimo od Boga mir v svetu in varstvo naše domovine. — Od 17. do 25. decembra je ta pobožnost v cerkvi sv. Jožefa. — Vsak dan zjutraj ob 6 je sv. maša pred izpostavljenim Najsvetejšim s petjem, blagoslovom in ev. obhajilom. — Veak dan zvečer ob 6 je kratkotek govor, molitvena ura, litanije in blagoslov. Moli se iz knjige »Večna molitev« 12. ura: Za blagor domovine. Te knjige naj verniki prinesejo sami s seboj. — V nedeljo, 24. decembra, bo večerna pobožnost združena s polnočnico. Ob pol 12 ponoči se izpostavi presv. Rešnje Telo, nato molitve in pridiga. Opolnoči sv. maša s slovenskim petjem in godbo; skupno ev. obhajilo med ev. mašo; nato se dve sv. maši. — Sklep pobožnosti bo na sveti dan ob 6 zvečer: sklepni govor, pete litanije, molitve za mir in blagoslov. Vabimo vse vernike k obilni udeležbi.

1 Splošna vaja za zaščito Ljubljane. V nedeljo je bila prva splošna vaja vseh obrambnih oddelkov za zaščito mesta pred bombnimi in plinskimi napadi iz zraka. Vaja je bila praktična in interena značaja. Posebna komisija, obtožena iz zastopnikov vojaštva, mestne občine in policije je pregledala celoten ustroj obrambne organizacije. Mesto je bilo razdeljeno v rajone, kjer so bile specialne vaje. Nastopili so člani sanitetko-kemične skupine, tehničnega oddelka, gasilci in policija. Prvi oddelek je imel nalogo reševati po plinih zastrupljenih osebah, odstranjevali pline, drugi je nastopil z nalogo, kako bi odkopal ruševine in popravil po zračnih bombnih napadih poškodovane vodovodne in plinske naprave, gasilci so prevzeli nalogo gasiti nastale požare. Vsi pri vaji udeleženi so bili opremljeni s plinskimi maskami. Komisija je najprej izvršila splošen pregled, kako so opremljeni posamezni obrambni oddelki. Po pregledu je bilo najavljeno, da gori v Kobariških ulici večja hiša in da je ulica preplavljena s plinom. Gasilci in drugo tehnično osebje so hitro odbrzeli z avtomobili, brigadami in Magirus-letvo v omenjeno ulico. Pregledu in vaji so prisostvovali div. general Stefanovič, artilerijski brigadni general Janež, za bankei obrambni odbor ban. svet. dr. Ivan Ogrin, župan dr. Jure Adlešič, zastopniki posameznih obrambnih odborov in policijski funkcionarji. Vaja je trajala od 14. do 17. ure.

1 Srajce, kravate — Karličnik, Nebotičnik.

1 Ustanovljeno je društvo krošnjarjev. Po dolgi pripravi in prizadevanjih pripravljalnega odbora je banska uprava potrdila pravila društva krošnjarjev za dravsko banovino in je bil ustanovni občni zbor društva krošnjarjev preteklo nedeljo. Občnega zbora se je udeležilo veliko število krošnjarjev, iz česar je razvidno, da se zanimajo za svoje stanovsko vprašanje in so dali temu poudarka tudi pri debati. Izvoljen je bil prvi odbor društva krošnjarjev in sicer za predsednika g. Hercog Peter, za podpredsednika g. Ermakula Valentin, za tajnika g. Kovarčič Alojz, za namestnika g. Miler Anton, za blagajnika g. Lipovž Alojzij, za namestnika g. Hercog Marija, za gospodarja g. Humar Leopold, za odbornika g. Velikonja Danijel in Car Danijel. V nadzorni odbor pa sta bila izvoljena g. Malovrh Jakob in Karavanja Franc. Po končanih volitvah so bile podane gotove izjave ter smernice, po katerih bo delal novi odbor, da se izboljša položaj krošnjarjev v Sloveniji. Vso pošto je naslavljati na poštni predal št. 166, potrebne informacije pa se dobe na Miklošičevi cesti št. 22-b, II. nadstropje.

1 Za mestne reveže je darovala manufakturna trgovina Lenasi in Gerkman v Stritarjevi ulici št. 4 1000 din. a trvdka Šalamun & Lampe v Franciškanaki ulici je poslala mestnim revežem za 2000 dinarjev blaga. Mestno poglavarstvo izreka dobrotnikom najtoplejšo zahvalo in opozarja vse občane na darežljivost naših trgovskih krogov, ki svoje pred božičem zvišane dohodke tako plemenito dele z najpotrebnejšimi soseskami. Mestna uprava se trdno zaveda, da so ji trgovski in obrtniški krogi tudi v največjih časih najzanesljivejši in najbolj poštvovalni pomočniki pri delu na socialnem polju, zato pa s hvaležnostjo opozarja vso javnost, naj pri nakupih božičnih daril upošteva tudi socialni št in meščansko zavest trgovcev in obrtnikov.

1 V Ljubljani umrli od 8. do 14. decembra 1939. Copič Alojzij, 12 dni, sin vajenke, Šmartinska 62; Uranič Barbara roj. Pletnar, 77 let, vdova ključavn. mojstra, Olinška ul. 7; Novak Julijana roj. Sket, 44 let, žena delavca, Zvezna ul. 1; Weber Angela roj. Mahkovec, 38 let, žena višjega pošt. kontrolorja, Cigaletova ul. 3-V; Zupan Jožeta, 72 let, kuharica, Vidovdanska c. 9; Richert Marija, 1 in pol leta, hči zasebnega uradnika, Privoz 8; Novak Franc, 73 let, delavec, Zvezna ul. 1; Snoj Katarina roj. Pavlič, 59 let, upokojenka tob. tov., Gerbičeva ul. 20; Juvan Marija roj. Pogačar, 60 let, žena železn. elektromonterja v p., Mahničeva ul. 3; Černič Edvard, 60 let, zidarski mojster, Celovška c. 246.

Brežice

Božičnica. Državna ljudska šola je obdarila revne učence in učenke tudi letos. Med razdeljevanjem so gorele svečke na božičnem drevescu, prireditev pa so pozivljale deklaracije in govor. Obdarovanih je bilo 90 najsiromašnejših šolarjev z obutvijo, toplim perilom, šolskimi potrebščinami in pecivom. Da je bilo možno obdarovati omenjeno število učencev, so k temu pripomogli društvo RK, kralj. ban. uprava ter ugledni krajevni činitelji in zasebniki. Upraviteljstvo se v imenu zavra, učiteljskega zbora in obdarovanih učencev vsem darovalcem iskreno zahvaljuje.

